Vitae sanctorum patrum

[Köln: Bartholomäus von Unckel], [ca. 1476] Seite 17

ꝯ p̄ueiēs horā solitā ꝯsimulabat
se sacrītoꝝ grā venisse At ille vi
gilanter intelligēs fraudē: cū in
dignatione q̄dā ita ait ad eū O
oīs doli oīsqꝫ fraudis plēnimice
oīs iusticie. Non desinis seducē
do aīas xp̄ianas. ſʒ ausus es etiā
ad ipsa te īmergē terrifica et sa
crosc̄ā misteria. At ille rn̄dit ei.
Putaui inquit ꝙ possem te lucri
facere Sic em̄ et aliū quēdam ex
vestris decepi: ita vt mente exce
deret et pderet sensū Quē cū cre
dētē m̄ insanū reddidissē tot iusti
ti orātes pro eo vix eū et loco et
sanitati restituere potuerūt. Hec
cū dixissʒ demon: aufugit ab eo.
Erat āt supradc̄us vir psistēs in
ope cepto: atqꝫ in oratione pdu
rās Pedes vero eius ex eo ꝙ mlt̄
to tpe īmobiles fuerāt disrumpe
bantur: ita vt sanies ex eis pflue
ret Tres āt cū cōplerētur āni: af
fuit āgel⁹ dn̄i et ait ad eū. Dn̄s
Jhesus xp̄s q spūssc̄us susceptis
orationib⁹ tuis et corpis cicatri
ces sanat: et celestis cibi. i. verbi c
scie sue t abundantiā donat Et cō
tigens os eius ac pedes: et abvl
ceribꝯ eū sanū reddidit Et reple
tū scie ac doctrine grā. famē cibi
n̄ sentire fecit Jubet āt transiē eū
ad alia loca et hēmū circuire. vi
sitare etiam alios frēs et edifica
re eos īverbo et doctrina dn̄i Dn̄i
co tamen die ad eundē sp reuer
tebat' locū sibi modo sacramento
ꝝ grā Reliqs vō dieb⁹ etiā op⁹
manuū faciebat' et opabat' iumē
toꝝ cingula ex palmaꝝ folijs tex
ens: vt ī illis locis habei mos est

Quodam vero tpe claudus ali
q̄s ad ipsū ire voluit: vt ab eo cu
raret' Contigit āt vt animal q̄ īces
surus erat: cingulū manib⁹ hoīs
dei factū haberet Cū vero īponē
tur super iumentū: statim vt cō
tigerunt pedes eius illud cingu
lū sanus effectus est Sʒ et q̄buf
cūqꝫ egris benedictū panem mi
sit stati vt ex eo pceperunt sana
ti sūt. Et alias multas virtutes
et saītates p eū dn̄s ipleuit Ha
buit āt et hanc grām sup oēs pa
tres et ceteros hoīes. Vt vniuscu
iusqꝫ fratꝝ de vicinis monasteri
is ꝯuersatio ei reuelaretur: ita vt
scriberet ad prēs eoꝝ et ꝯmone
ret ꝙ illi q illi segniter agūt nec
rcꝫ in tīore dei ꝓpositū gerunt: il
le vero et ille ī fide q aī virtute ꝓ
ficiūt Sʒ et ad ip̄os prēs scribebat.
alij q̄dē qꝺ multū tediosi essent
erga frēs et pusillo aīo erga pa
cientiā. alij: vero ꝙ bn̄ ꝯstanter
et solicite agerent vt sufficienter
ꝯsolarētur frēs et q̄d huic merit
ꝓ virtutib⁹. q̄d vero illi correp
cōis īmineret a dn̄o ꝓpignacia p̄
dicebat': et ita eoꝝ q̄ absentes e
rāt act⁹ et causas et merita et neg
ligētias describebat: vt audiētes
hij de quib⁹ dicebat' ꝯsciā ꝯuic
ti negare non possent Docebat
autem omnes: vt a visibilib⁹ et
corporeis animos ad īuisibilia q
īcorporea transferrent Temp⁹
est enim inquit: vt huiusmodi
studia transeamus. Neqꝫ enim
semper pueri et semper īfantes
esse debemus: ſʒ aliquando iam
ad spiritalia et altiora conscendē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-135/0017
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG